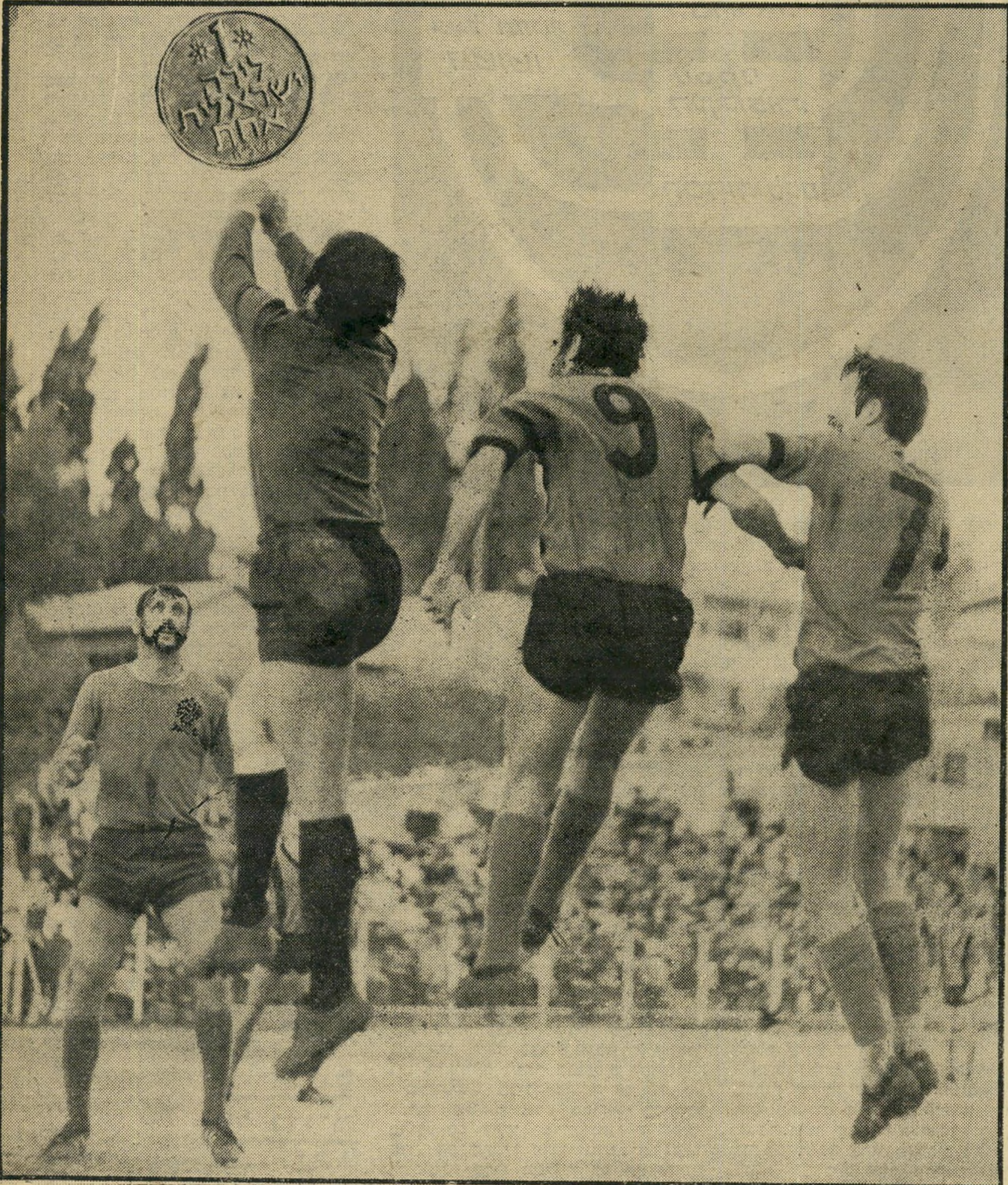

הכדורגל | ההתאחדות | הטוטו

הקבוצות האהודות עליהם לאיליים, עקבו בחרדת קודש אחר מעלליהם על המגרשים ומחוץ להם — הם נפלו קורבן לתרמית הציבורית הגדולה ביותר בתולדות ישראל. רימו אותם, היטעו אותם, שיטו בהם, לעגו לרגשותיהם, גנבו את כספם והתעללו בכריאותם. ציבור שלם של רבבות אזרחים נלכד, כפי שהחל להסתבר בשבועות האחרונים, לפי העדויות שהושמעו ב„ועדת עצינוני“ לחקירת השחיתות בכדורגל, במלכודת מתוככמת של מנגנון מושחת ורקוב. הכינוי היחידי המתאים לספורט הוא:

רבבות אוהדי הכדורגל בישראל הוכו כהלם. הם לא יכלו להאמין למקרא עיניהם ומשמע אוזניהם. הם „המשוגעים לכדור רגל“, שהטריחו עצמם מדי שנה לפחות במשך שלושים שבתות אל מגרשי הכדורגל, בוותרם על ארוחות בחיק המשפחה או מנוחת צהריים; הם, שנאלצו לסבול במשך שנים מיתקני ספורט עלובים, מזהמים וחסרי נוחיות; הם, ששילמו במיטב כספם עבור הזכות ליהנות ממאבק ספורטאי, שהשקיע מדי שנה עשרות מיליוני ל"י בניחושי טוטו הכדורגל, הם, שהפכו את כדורגלני

השחיתות

הכדורגל הישראלי היה משול במשך שנים לתיבת פנדורה, שתוכנה ידוע, אך אסור לפתחה. איש מהעוסקים בספורט זה או מהמקורבים אליו, לא הישלה את עצמו מעולם לגבי תוכנה או מהותה של קופת שרצים זו. אך איש לא העז לגעת בה ולפתחה.

בכל מקום בו יש עשייה, עלול להידבק ליכלוך. גם במדינות אחרות, בעלות מסור רת ספורטאית ארוכה ומפוארת מזו של ישראל, התגלו מקרי שחיתות בספורט. אך בישראל התחוללה תופעה יוצאת דופן — הספורט, במידה שלא היה קשור בשחיתות, נעלם. מה שנשאר וקיים במימדים של תופעה חברתית, הוא רק הספורט הי קשור בשחיתות.

ספורט הוא אחד הגילויים החיוביים בי חייה של כל חברה. הוא אמצעי חינוך וברי דור להמונים. הוא שם נירדף לסדר, למשמעת, להגיינות, לבריאות רוחנית וגופנית. אך במדינת ישראל בה השלטון הפך לביזנס, ובה הדת היא ביזנס, היה זה רק טבעי שגם הספורט יהפוך לביזנס. למעשה כמעט ולא קיים בישראל בקנה מידה רציני כל ספורט של ממש. מה ששרד מהפעילות הספורטאית ההמונית הטהורה, הם רק אותם ענפי ספורט המושי כיום קהל, מלהיבים את יצריו והמסוגלים לשמש מקור לרווחים. בין אלה צועד בר ראש הרחק מכל שאר ענפי הספורט — הכדורגל. הוא הפך מזה שנים רבות לעסק מסחרי ברמה המוסרית הנמוכה ביותר, שגילויי שחיתות, שערוריות וקבנויות הפי כו בו לתופעות קבע שכבר לא גרמו להתרגשות לאיש.

עמוק

בתוך הבוץ

כך קרה שבמשך שנים רבות (לפחות 15 שנה) התרכזו סביב הענף, מלבד אנשי ספורט אמיתיים ותמימים, גם כנופיות של אינטרסנטים, שלא האידיאל הצרוף של הספורט עמד לנגד עיניהם, אלא הפקת רווחים פוליטיים וכספיים. במרוצת השנים הם הצליחו להחזיר את רעל השחיתות גם אל הספורטאים עצמם. הגילויים שהצביעו על מציאות זו, התי גלו מדי שנה בשנה. הם עברו בלחישת מפה לפה בין אוהדי הכדורגל. מפעם לפעם זכו גם לפירסום בעיתונות. לפעמים אפיי לו הפכו נושא לדיון בכנסת. אבל איש לא העז לפתוח את תיבת פנדורה של הכדור רגל הישראלי.

עד שאירע מה שאירע בסיימה של הליי גה הלאומית השנה. כבר כיום קשה לקבוע בדיוק, מה גרם לזעזוע הגדול בדעת-הקהל והשל-